

KOMUNIKAT KOMISJI**Wytyczne dla państw członkowskich dotyczące rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/402 uzależniającego wywóz niektórych produktów od wydania pozwolenia na wywóz, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/426**

(2020/C 91 I/02)

W dniu 15 marca 2020 r. w związku z wybuchem kryzysu epidemiologicznego wywołanego przez koronawirusa Komisja opublikowała rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/402 ⁽¹⁾ („rozporządzenie wykonawcze”) uzależniające wywóz niektórych środków ochrony indywidualnej od wydania pozwolenia na wywóz.

W dniu 19 marca 2020 r. Komisja przyjęła zmianę do rozporządzenia wykonawczego.

Ponieważ zmienione rozporządzenie wykonawcze nakłada na właściwe organy państw członkowskich oraz na podmioty gospodarcze nowe obowiązki, mające zastosowanie od dnia publikacji, niniejsze wytyczne mają na celu wsparcie tych organów i podmiotów w procesie wykonania rozporządzenia.

Niniejsze wytyczne nie są prawnie wiążące i służą wyłącznie celom informacyjnym. Wytyczne nie zastępują zmienionego rozporządzenia wykonawczego. Pozostają bez uszczerbku dla wykładni rozporządzenia przez Trybunał Sprawiedliwości.

1. Procedura

Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze i zmianę do niego w trybie pilnym, na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/479 w sprawie wspólnych reguł wywozu ⁽²⁾.

Rozporządzenie obowiązuje przez sześć tygodni. W tym czasie będą trwały konsultacje z państwami członkowskimi w ramach Komitetu ds. Środków Ochronnych w celu (i) potwierdzenia podejścia oraz (ii) podjęcia decyzji w sprawie konieczności zastosowania właściwych środków na kolejny okres.

2. Cel środków

Środki przyjęto w związku z rosnącym zapotrzebowaniem na środki ochrony indywidualnej, a także ze względu na prognozy przewidujące, że popyt na te produkty będzie w dalszym ciągu znacząco rosł wraz z pogłębianiem się niedoborów w kilku państwach członkowskich UE.

Pomimo że zachęcano do zwiększenia produkcji, obecny poziom produkcji unijnej oraz istniejące zapasy nie wystarczają do zaspokojenia popytu w Unii. Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której środki ochrony indywidualnej mogłyby być wywożone bez ograniczeń do innych części świata, podczas gdy niektóre państwa trzecie postanowiły – oficjalnie lub nieformalnie – ograniczyć wywóz środków ochrony. Niektóre z tych państw są również tradycyjnymi dostawcami na rynek unijny i fakt ten wywiera dodatkową presję na ten rynek.

Środki ochrony indywidualnej są podstawowym produktem, który zapobiega dalszemu rozprzestrzenianiu się choroby oraz chroni zdrowie personelu medycznego zajmującego się leczeniem zakażonych pacjentów.

W związku z tym celem nadzwyczajnych środków jest zarządzenie i zapobieganie sytuacji krytycznej.

Jednocześnie Unia nie zamierza ograniczać wywozu bardziej niż jest to absolutnie konieczne, pragnie bowiem stać na straży zasady solidarności międzynarodowej w sytuacji światowej pandemii. Z tego względu państwa członkowskie mogą i powinny udzielać pozwoleń na wywóz, między innymi w przypadkach wymienionych w art. 2 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego, ale również gdy dana dostawa nie stanowi zagrożenia dla rzeczywistego zapotrzebowania na środki ochrony indywidualnej w Unii i służy zaspokojeniu uzasadnionego zapotrzebowania w ramach oficjalnych lub profesjonalnych zastosowań medycznych w państwie trzecim.

W przypadku jakichkolwiek pytań dotyczących podaży środków ochrony indywidualnej w UE państwa członkowskie mogą kontaktować się z istniejącym Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego (ERCC) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 77 I z 15.3.2020, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 34.

⁽³⁾ ECHO-ERCC@ec.europa.eu

3. Związek z działaniami państw członkowskich ⁽⁴⁾

Niedostateczna podaż środków ochrony indywidualnej w ostatnich dniach doprowadziła niektóre państwa członkowskie do podjęcia pewnych działań na szczeblu krajowym. Jednocześnie zachowanie integralności jednolitego rynku jest jednym z celów, do których dąży Komisja podczas obecnego kryzysu, aby wspólnie podjąć bardziej zdecydowane działania w odpowiedzi na wyzwania związane z ochroną zdrowia w kontekście ograniczonej podaży środków ochrony indywidualnej.

Rozporządzenie wykonawcze przyjęto przy założeniu, że państwa członkowskie powinny uchylić wszelkie podjęte – formalnie lub nieformalnie – ograniczające działania krajowe dotyczące wywozu do państw trzecich lub handlu między państwami członkowskimi na jednolitym rynku, wykraczające poza działania mające na celu zapewnienie priorytetowego dostępu do przedmiotowych materiałów przez osoby, które ich najbardziej potrzebują (np. szpitale, pacjenci, pracowników ochrony zdrowia, organy ochrony ludności) ⁽⁵⁾.

4. Praktyczne wytyczne

4.1. Przedmiotowe produkty

Wymóg uzyskania pozwolenia na wywóz dotyczy produktów wymienionych w kolumnie „Opis” w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego.

Załącznik ten zawiera szczegółowe informacje na temat środków ochrony indywidualnej, których pilnie potrzebują szpitale, pacjenci, pracownicy terenowi i organy ochrony ludności w Unii.

Komisja może dokonać przeglądu wykazu w świetle rozwoju sytuacji, zarówno ze względu na nowe dane dotyczące niedostatecznej podaży, jak i ze względu na zwiększenie zdolności produkcyjnych, które pozwoli złagodzić braki. W takim przypadku Komisja zmieni rozporządzenie wykonawcze lub przyjmie nowe rozporządzenie.

Informacje na temat aktualnego stanu działań Komisji w kontekście koronawirusa można znaleźć na specjalnej stronie internetowej: https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/health/coronavirus-response_pl#latest. W związku z tym właściwe organy państw członkowskich i podmioty gospodarcze zachęca się do codziennego odwiedzania tej strony.

Rozporządzenie wykonawcze ma zastosowanie niezależnie od tego, czy dany produkt pochodzi z Unii, czy też nie.

4.2. Działalność, której dotyczy rozporządzenie

Rozporządzenie wykonawcze ma zastosowanie do wszelkiego wywozu poza Unię.

Obejmuje to wszystkie państwa niebędące członkami UE, w tym uprzywilejowanych partnerów.

Biorąc jednak pod uwagę głęboką integrację rynku wewnętrznego z rynkami wszystkich czterech państw Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) oraz integrację łańcuchów wartości produkcji i sieci dystrybucji z tymi samymi krajami, rozporządzenie wykonawcze nie ma zastosowania do wywozu do tych czterech państw, który to wywóz pozostaje zatem nieograniczony. Uwzględniając szczególną zależność krajów i terytoriów zamorskich wymienionych w załączniku II do Traktatu, jak również zależność Wysp Owczych od metropolitalnych łańcuchów dostaw państw członkowskich oraz zależność Andory, San Marino i Watykanu od łańcuchów dostaw sąsiadujących z nimi państw członkowskich, wobec tych krajów i terytoriów stosuje się te same zasady.

Rozporządzenie wykonawcze nie ma zastosowania do handlu między państwami członkowskimi UE. Zgodnie z art. 127 ust. 3 umowy o wystąpieniu Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej należy uznać za państwo członkowskie, a nie za państwo trzecie.

Rozporządzenie wykonawcze nie ma zastosowania do przywozu do Unii środków ochrony indywidualnej wymienionych w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego. Aby ułatwić przywóz i unikać opóźnień, Komisja przedstawiła zalecenie 2020/403 w sprawie oceny zgodności i procedur nadzoru rynku w kontekście COVID-19 ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ W dniu 16 marca 2020 r. Komisja wydała wytyczne dla państw członkowskich, w których określiła szereg kluczowych zasad zintegrowanego podejścia do skutecznego zarządzania granicami w celu ochrony zdrowia przy jednoczesnym zachowaniu integralności jednolitego rynku – wytyczne Komisji dotyczące środków zarządzania granicami w celu ochrony zdrowia i zapewnienia dostępności towarów i usług podstawowych, C(2020) 1753.

⁽⁵⁾ Zob. też wytyczne dotyczące środków krajowych zawarte w załączniku 2 do komunikatu z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie skoordynowanej reakcji gospodarczej na epidemię COVID-19, COM(2020) 112 final.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 79 I z 16.3.2020, s. 1.

4.3. Obowiązek złożenia wniosku

Eksporter musi złożyć wniosek o pozwolenie na wywóz.

Państwa członkowskie określają treść formularza wniosku. Informacje wymagane w formularzu powinny umożliwić państwu członkowskiemu sporządzenie pozwolenia na wywóz zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia wykonawczego. Aby podejście państw członkowskich było bardziej skoordynowane, w załączniku I do niniejszych wytycznych zamieszczono przykładowy wzór formularza wniosku.

W zakresie, w jakim jest to możliwe, państwa członkowskie powinny umożliwić złożenie wniosku drogą elektroniczną.

5. Właściwe organy państw członkowskich

Wniosek składa się do właściwego organu w państwie członkowskim, w którym eksporter ma swoją siedzibę.

Jeżeli sprzęt ochronny znajduje się w co najmniej jednym państwie członkowskim innym niż to, w którym złożono wniosek o pozwolenie na wywóz, fakt ten należy wskazać we wniosku. Jeżeli sprzęt znajduje się w wielu miejscach, wszystkie należy podać we wniosku.

Państwa członkowskie są proszone o powiadomienie Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Handlu, najpóźniej do dnia 20 marca 2020 r. do północy, o nazwach i danych kontaktowych właściwych organów, którym powierzono zadanie wydawania pozwoleń na wywóz. Informacje te zostaną opublikowane na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu ^(?). Zgłoszenie należy przesłać drogą elektroniczną, korzystając z skrzynki funkcyjnej wskazanej w sekcji 6.

5.1. Rozpatrzenie wniosku przez właściwe organy

Przedmiotowy system pozwoleń na wywóz nie jest zakazem wywozu. Cały wywóz objęty zakresem stosowania rozporządzenia podlega jednak wymogowi okazania pozwolenia na wywóz.

Podejmując decyzję, czy udzielić pozwolenia na wywóz, państwa członkowskie muszą osiągnąć cel aktu wykonawczego, tj. zapewnić odpowiedni poziom podaży w Unii, aby zaspokoić podstawowe zapotrzebowanie na środki ochrony indywidualnej.

Innymi słowy, aby osiągnąć cel rozporządzenia, pozwolenia na wywóz można udzielić jedynie w przypadku, gdy dana dostawa nie stanowi zagrożenia dla dostępności środków ochrony indywidualnej na rynku danego państwa członkowskiego lub w innym miejscu w Unii.

W ramach tego nadrzędnego celu właściwe organy mają margines swobody uznania i w określonych okolicznościach mogą wydać pozwolenie na wywóz pewnych ilości przedmiotowych produktów, w zależności od potrzeb państw członkowskich.

Art. 2 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego zawiera przykładowy wykaz kwestii, które w stosownych przypadkach należy wziąć pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym wydaniu pozwolenia na wywóz.

Kwestie te dotyczą między innymi wypełniania przez Unię i państwa członkowskie obowiązku dostaw w ramach wspólnych zamówień, wsparcia działań Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), wspierania skoordynowanych na szczeblu UE działań w odpowiedzi na sytuacje kryzysowe lub reagowania na wnioski o pomoc skierowane przez państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe, w tym potrzebę dostaw w sytuacjach wyjątkowych, których to dostaw potrzebują humanitarne organizacje pozarządowe lub organizacje międzynarodowe do celów prowadzenia operacji w zakresie udzielania pomocy humanitarnej w państwach trzecich.

Celem tego ostatniego działania jest zapewnienie, w możliwym zakresie, dostępności niezbędnych środków ochrony indywidualnej poza Unią, w państwach trzecich, które mogą napotkać pilne zapotrzebowanie na te środki w określonym momencie. Tego rodzaju wsparcie jest wyrazem zasady solidarności międzynarodowej zarówno w ujęciu ogólnym, jak i w sytuacji globalnej pandemii wywierającej skutki na całym świecie, a także faktu, że handel międzynarodowy może przyczynić się do dostępności produktów tam, gdzie i wtedy, gdy są one potrzebne.

Wykaz zawarty w art. 2 ust. 3 nie jest wyczerpujący, a państwa członkowskie mogą uwzględniać inne elementy. Muszą one jednak być zgodne z ogólnym celem rozporządzenia wykonawczego, jak przypomniano powyżej.

(?) <https://ec.europa.eu/trade/>

Państwa członkowskie powinny w szczególności wziąć pod uwagę poziom integracji rynku w odniesieniu do przedmiotowych produktów osiągnięty na podstawie umowy lub porozumienia ustanawiających strefę wolnego handlu z państwem, do którego ma trafić planowany wywóz. Zakłócanie funkcjonowania ściśle zintegrowanych łańcuchów wartości i sieci dystrybucji ustanowionych już na podstawie tych umów lub porozumień, w szczególności w przypadku sąsiadujących państw i gospodarek, przyniosłoby efekty odwrotne do zamierzonych. W związku z tym Komisja stanowczo apeluje do państw członkowskich o wydawanie pozwoleń w zakresie niezbędnym, by zapobiec takim zakłóceniom.

Wśród innych elementów, które właściwe organy mogą wziąć pod uwagę, jest to, czy dana dostawa służy wypełnieniu zobowiązań umownych powstałych przed okresem odniesienia. Aby wzmocnić skoordynowane podejście w całej UE, państwa członkowskie mogą wykorzystać jako okres odniesienia poprzedni rok kalendarzowy (tj. 2019). Państwa członkowskie odpowiadają za zapewnienie, by te dodatkowe elementy były uzależnione od nadrzędnego uwzględnienia potrzeb UE, jeżeli nie można ich zaspokoić w inny sposób.

5.2. Odpowiednie terminy

Państwa członkowskie muszą rozpatrzyć wnioski o pozwolenie na wywóz w ciągu 5 dni roboczych od daty przekazania wszystkich wymaganych informacji właściwym organom.

W należycie uzasadnionych okolicznościach termin ten może zostać przedłużony o kolejne 5 dni roboczych.

Jeżeli produkt znajduje się w co najmniej jednym państwie członkowskim innym niż to, w którym złożono wniosek o pozwolenie na wywóz, państwo członkowskie, w którym złożono wniosek, powinno niezwłocznie skonsultować się z właściwymi organami odpowiedniego państwa członkowskiego lub państw członkowskich i dostarczyć stosowne informacje.

Organy, z którymi przeprowadzono konsultacje, muszą w ciągu 10 dni roboczych poinformować na piśmie o ewentualnych zastrzeżeniach, jakie mogą mieć w związku z udzieleniem takiego pozwolenia. Zastrzeżenia te są wiążące dla państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę pilne potrzeby wynikające z wybuchu epidemii koronawirusa, państwa członkowskie są proszone o rozpatrywanie wniosków tak szybko, jak to możliwe, i przed wskazanymi terminami odpowiednio 5 lub 10 dni roboczych.

5.3. Pozwolenie na wywóz

Bez okazania pozwolenia wywóz jest zakazany.

Aby podejście w całej UE było bardziej skoordynowane, w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego zamieszczono wzór pozwolenia na wywóz.

6. Powiadomienie

Celem tych wyjątkowych środków jest zapewnienie odpowiedniego poziomu podaży we wszystkich państwach członkowskich, w zależności od ich potrzeb w zakresie środków ochrony indywidualnej.

Aby zapewnić przejrzystość procesu, państwa członkowskie są proszone o powiadamianie Komisji drogą elektroniczną o udzielonych i nieudzielonych pozwoleniach, na podstawie wzoru przedstawionego w załączniku II. Takiego powiadomienia należy dokonać niezwłocznie po podjęciu decyzji w sprawie pozwolenia.

Informacje te należy przekazywać drogą elektroniczną na poniższy adres funkcyjnej skrzynki pocztowej:

TRADE-EXPORTAUTHORISATIONPPE@ec.europa.eu

Wszelkie pytania dotyczące stosowania systemu pozwoleń na wywóz również należy przysyłać na wskazaną funkcyjną skrzynkę pocztową.

Niniejsze wytyczne stanowią dokument dynamiczny, który może zostać zaktualizowany w związku z nowymi kwestiami i pytaniami trafiającymi do Komisji.

ZAŁĄCZNIK I

Wzór wniosku o pozwolenie na wywóz

UNIA EUROPEJSKA		Wywóz środków ochrony indywidualnej (rozporządzenie (UE) 2020/402)	
1. Eksporter (numer EORI, jeżeli dotyczy)			
5. Kraj przeznaczenia		6. Ostateczny odbiorca	
7. Kod towaru	8. Ilość	9. Jednostka	10. Opis towarów
11. Lokalizacja	12. Data planowanego wywozu		
13. Podpis, miejsce i data, pieczęć			

Noty wyjaśniające do formularza pozwolenia na wywóz:

Pole 1: Eksporter: Pełna nazwa i adres eksportera, któremu wydano pozwolenie i, jeżeli dotyczy, numer EORI.

Pole 4: Organ wydający: Pełna nazwa i adres organu państwa członkowskiego, który wydał pozwolenie na wywóz.

Pole 5: Kraj przeznaczenia: 2-literowy kod geonomenklatury kraju przeznaczenia towarów, dla których wydano pozwolenie.

Pole 6: Ostateczny odbiorca: Pełna nazwa i adres ostatecznego odbiorcy towarów, jeżeli są znane w momencie wydania, i numer EORI, jeżeli dotyczy. Jeżeli ostateczny odbiorca nie jest znany w momencie wydania, pole pozostaje puste.

Pole 7: Kod towaru: Kod numeryczny z systemu zharmonizowanego lub Nomenklatury scalonej (2), do którego towary przeznaczone na wywóz są klasyfikowane w momencie wydania pozwolenia.

Pole 8: Ilość: Ilość towarów zmierzona w jednostce podanej w polu 9.

Pole 9: Jednostka: Jednostka miary, w której wyrażona jest ilość zadeklarowana w polu 8. Należy stosować jednostkę „P/ST” dla towarów liczonych według liczby sztuk (np. masek) oraz „PA” dla towarów liczonych w parach (np. rękawic).

Pole 10: Opis towarów: Opis w prostym języku, wystarczająco dokładny, aby umożliwić identyfikację towarów.

Pole 11: Lokalizacja: Kod geonomenklatury państwa członkowskiego, w którym znajdują się towary. Jeżeli towary znajdują się w państwie członkowskim organu wydającego, pole to należy pozostawić puste.

Pole 12: Data wywozu towarów, w odniesieniu do których wnosi się o pozwolenie

Pole 13: Podpis, pieczęć, miejsce i data: Podpis i pieczęć organu wydającego. Miejsce i data wydania pozwolenia.

ZAŁĄCZNIK II

Wzór powiadomienia przez państwo członkowskie

UNIA EUROPEJSKA		Wywóz środków ochrony indywidualnej (rozporządzenie (UE) 2020/402)	
0. Nazwa i dane kontaktowe właściwego organu.			
1. Eksporter (numer EORI, jeżeli dotyczy)			
2. Kraj przeznaczenia		3. Ostateczny odbiorca	
4. Kod towaru	5. Ilość	6. Jednostka	7. Opis towarów
8. Lokalizacja			
Czy udzielono pozwolenia na wywóz? (Tak/Nie)			
Powody przyjęcia/odrzućcia wniosku:			
Wszelkie istotne informacje dotyczące konsultacji z innymi państwami członkowskimi zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego:			
Pole 0 Pełna nazwa i adres organu państwa członkowskiego, który wydał pozwolenie na wywóz.			
Pole 1 Eksporter: Pełna nazwa i adres eksportera, któremu wydano pozwolenie i, jeżeli dotyczy, numer EORI.			
Pole 2 Kraj przeznaczenia: 2-literowy kod geonomenklatury kraju przeznaczenia towarów, dla których wydano pozwolenie.			
Pole 3 Ostateczny odbiorca: Pełna nazwa i adres ostatecznego odbiorcy towarów, jeżeli są znane w momencie wydania, i numer EORI, jeżeli dotyczy. Jeżeli ostateczny odbiorca nie jest znany w momencie wydania, pole pozostaje puste.			
Pole 4 Kod towaru: Kod numeryczny z systemu zharmonizowanego lub Nomenklatury scalonej, do którego towary przeznaczone na wywóz są klasyfikowane w momencie wydania pozwolenia.			
Pole 5 Ilość: Ilość towarów zmierzona w jednostce podanej w polu 6.			
Pole 6 Jednostka: Jednostka miary, w której wyrażona jest ilość zadeklarowana w polu 5. Należy stosować jednostkę „P/ST” dla towarów liczonych według liczby sztuk (np. masek) oraz „PA” dla towarów liczonych w parach (np. rękawic).			
Pole 7 Opis towarów: Opis w prostym języku, wystarczająco dokładny, aby umożliwić identyfikację towarów.			
Pole 8 Lokalizacja: Kod geonomenklatury państwa członkowskiego, w którym znajdują się towary. Jeżeli towary znajdują się w państwie członkowskim organu wydającego, pole to należy pozostawić puste.			